

प्रतिश्या

प्रतिषे

प्रतिष्ठा

“महौषधं प्रतिविषा मुक्तं चेत्यामपाचनाः ॥”

अस्याः पर्यायो यथा,—

“विषा त्वतिविषा विषा शङ्खी प्रतिविषाख्या ।

शुक्लकन्दा चोपविषा भङ्गरा घुणवत्तमा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

प्रतिविष्णुः, स्त्री, विष्णुं विष्णुं प्रति । इति सुग्वोध-
शाकरणम् ॥

प्रतिविष्णुकः, पुं, (प्रतिगते विष्णुर्यस्मिन्निति । प्रति-
विष्णुर्मुमुक्षुर्दोषपतिः । तन्नाम्ना कायति प्रका-
शते इति । कै + कः ।) मुमुक्षुर्दृष्टः । इति

राजनिर्वण्डः ॥ (पर्यायोऽस्य यथा,—

“मुमुक्षुर्दः चक्षुर्दृष्टिचक्रः प्रतिविष्णुकः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

प्रतिवेशः, पुं, (प्रवासनो वेशो निवेशः । प्रति-
विश्वत्त्रेति आधारे चण वा ।) प्रतिवासियहम् ।

आसन्नगृहिण्यां गृहम् । इति शब्दरत्नावली ॥

(त्रि, आसन्नवर्ती । यथा, ऋग्वेदे १०।६६।१३।

“चेन्नस्य पतिं प्रतिवेशमीमहे ।”

“प्रतिवेशं समीपे वर्त्तमानम् ।” इति तद्भाष्ये
सायनः ॥

प्रतिवेशवाची, [नृ] त्रि, (प्रतिवेशे वसतीति ।
वस् + णिनिः ।) प्रतिवाची । यथा,—

“नो जाने प्रतिवेशवासिनि गुरोः किं भावि
सम्भावितम् ।”

इत्यलङ्कारकौस्तुभम् ॥

प्रतिवेशी, [नृ] त्रि, (प्रतिवेशे आसन्नवर्त्तियह-
मस्यास्तीति । इतिः ।) प्रतिवाची । इति शब्द-
रत्नावली ॥ (यथा, ऋग्वेदकटिके ३ अक्षु ।

“इहा प्रभातसमये प्रतिवेशिवर्गो

दोषांच मे वदति कर्मणि कौश्लच ॥”)

प्रतिशासनं, स्त्री, (प्रति + शास् + भावे क्यट् ।)

आहूय श्रुतादीनां कार्ये प्रेरणम् । इत्यमरः ॥

प्रतिशष्टं, त्रि (प्रतिगतं शष्टमवशष्टम् ।)

प्रत्याख्यातम् । (प्रति + शास् + क्तः ।) प्रेषि-
तम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

प्रतिश्या, स्त्री, (प्रतिश्यायते इति । प्रति + श्येड
गतौ + “आतचोपसर्गे ।” ३।१।१३६ । इति

कः । टाप् ।) प्रतिश्यायः । इति शब्दरत्नावली ॥

प्रतिश्यायः, पुं, (प्रतिश्यायते इति । प्रति +
श्ये + “श्याद्वधासुसंभ्रतोयेति ।” ३।१।१३१ ।

इति श्यः ।) पीनसरोगः । इत्यमरः ॥ २।६।५१ ॥

(यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने ४५ अध्याये ।

“पार्श्वस्थे प्रतिश्याये वातरोगे गलयष्टि ॥”

अस्य सकारणलक्षणं सम्प्राप्तिश्च यथा,—

“सम्भारणाजीर्णरजोऽभिभाष्य-
क्रोधर्तुवैषम्यशरोऽभितापैः ।

प्रजागरातिस्वपनाम्बुश्रुति-
रवश्या मेधुनवाय्वधूमेः ॥

संस्थानदोषे शिरसि प्रवृद्धो
वायुः प्रतिश्यायसुदीरयेतु ।

वायान्तिदोः श्वयधुर्जलाभः
साधोऽनिलात् सखनमृद् रोगः ॥

नासाग्रपाकज्वरवत्तुशोष-

द्वयोष्णपीतस्रवणानि पित्तान् ।

कासारचिस्रावनयनप्रसेकाः

कफाद्गुरुः श्रोतसि चापि कण्डूः ॥

सर्वाणि रूपानि तु सन्निपातान्

स्युः पीनसे तीव्ररुजैर्निद्रुःखे ।

सर्वोऽतिवृद्धोऽहितभोगनात्

दुष्टप्रतिश्याय उपैततः स्यात् ॥”

इति चरके चिकित्सास्थाने षड्विंशोऽध्याये ॥

प्रतिश्रयः, पुं (प्रतिश्रूयते अस्मिन्निति । प्रति +
श्रि + आधारे अच् ।) यज्ञशाला । इति जटा-

धरः ॥ सभा । आश्रयः । इति मेदिनी ।

ये, १२२ ॥ ओकः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा,

महाभारते । १।१६६।४ ।

“स सम्यक् पूजयित्वा तं विप्रं विप्रभक्तदा ।

ददौ प्रतिश्रयन्तस्मै सदा सर्वातिथिव्रतः ॥”

निवासः । यथा, मनौ । १०।५१ ।

“चखालक्ष्यपचानान् बहिर्यामात् प्रतिश्रयः ॥”

“प्रतिश्रयो निवासः ।” इति मेघातिथिः ॥

प्रतिश्रवः, पुं, (प्रति + श्रु + “ऋदोरप् ।” ३।३।

५७ । इति अप् ।) अङ्गीकारः । इत्यमरः ॥

(यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ३।४२४ ।

“इति शोभोऽर्चसंप्राप्तौ कारयित्वा प्रतिश्रवम् ।

दूरसुतक्रान्तमन्यादः सङ्गमं तमयाचत ॥”)

प्रतिश्रुतः, स्त्री, (प्रतिश्रुप्यते इति । प्रति +
श्रु + सम्पदादित्वात् क्तिप् ।) प्रतिध्वनिः । इत्य-

मरः ॥ १।६।२५ ॥ (यथा, रघौ । १३।४० ।

“यस्यायमनर्हितसौधभाजः
प्रसक्तसङ्गीतमृदङ्गघोषः ।

वियन्नतः पुष्पकचन्द्रशालाः
चणं प्रतिश्रुन्मुखराः करोति ॥”)

प्रतिश्रुतः, त्रि, (प्रतिश्रूयते स्वेति । प्रति + श्रु +
क्तः ।) अङ्गीकृतः । इत्यमरः ॥ ३।२।१०६ ॥

प्रतिविद्धः, त्रि, (प्रति + विध् + क्तः ।) प्रतिविध-
विषयः । निविद्धः । यथा । अप्रतिविद्धमनुमतं

भवतीति दत्तकचन्द्रिका ॥ (यथा च,—

“सर्वसृष्टिं दिवास्वापः प्रतिविद्धोऽन्यत्र श्रीयात् ॥”

इति सुश्रुते शारीरस्थाने चतुर्थेऽध्याये ॥

प्रतिविद्धा, [ऋ] त्रि, (प्रति + विध् + क्तः ।)

प्रतिविधकर्ता । तत्पर्यायः । माशब्दिकः २ ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, महाभारते ।

१।१८१।१० ।

“यदा तु प्रतिवेद्धारं पापौ न लभते कचित् ।

तिष्ठन्ति बहवो लोकास्तदा पापेषु कर्मसु ॥”)

प्रतिविधः, पुं, (प्रति + विध् + भावे + घञ् ।)

निविधः । यथा, मलमासतत्त्वे ।

“प्राधान्यं विधेयं प्रतिविधेऽप्रधानता ।

पर्यादासः स विज्ञेयो यत्रोत्तरपदेन नञ् ॥”

प्रतिविधकः, त्रि, (प्रतिविधतीति प्रति + विध् +
कुल्ल ।) प्रतिविधकर्ता । यथा अग्निपुराणे ।

“वटिर्वर्षसहस्राणां सहस्राणि वसेद्वि ।

योऽनुमन्तापि भवति निरये प्रतिविधकः ॥”

प्रतिष्कः, पुं, (प्रतिष्कन्दति प्रतिगच्छतीति । प्रति

+ स्कन्द + बाहुलकात् ङः ।) दूतः । इति

शब्दरत्नावली ॥

प्रतिष्कशः, पुं, (प्रतिकशतीति । प्रति + कश् +
अच् । बाहुलकात् सुट् ।) सहायः । वार्ता-

हरः । पुरोगः । इति मेदिनी । श्रे, ३६ ॥

प्रतिष्कयः, पुं, (प्रतिकथ्यतेऽनेनेति । प्रति + कथ्

हिसायां + अच् । बाहुलकात् सुट् ।) चर्म-

रज्जुः । इति जटाधरः ॥

प्रतिष्कसः, पुं, (प्रतिकसति प्रतिगच्छतीति ।

प्रति + कस् + अच् । सुट् ।) चरः । इति

शब्दरत्नावली ॥

प्रतिष्मः, पुं, (प्रतिष्मन्मिति । प्रति + स्तन्भ +
भावे घञ् । घत्वम् ।) प्रतिवन्धः । इत्यमरः ।

३।२।२७ ॥ (यथा, रघौ । २।३२ ।

“बाहुप्रतिष्मविरुद्धमनु-

रभ्यर्त्तमागच्छतमस्यृष्टिः ॥”)

प्रतिष्ठा, पुं, (प्रतिष्ठा अस्यास्तीति । अच् ।)

सुपार्श्वनामकट्टाहृतपिता । इति हेमचन्द्रः ।

१।३६ ॥ प्रतिष्ठायुक्ते, त्रि (यथा, महा-

भारते । ५।४६।३० ।

“आत्मैव स्थानं मम जन्म चात्मा

ओतप्रोतोऽहमजरः प्रतिष्ठः ॥

प्रतिष्ठा, स्त्री, (प्रतिष्ठतीति । प्रति + स्था +

“आतचोपसर्गे ।” ३।१।१०६ । इति भावादौ

अङ् । टाप् ।) गौरवः । (यथा, कथासरित्-

सागरे । २।६६ ।

“किञ्च आकरं लोके प्रतिष्ठां प्रापयिष्यति ॥”)

चितिः । स्थानम् । (यथा, रघुः । १६।३५ ।

“वेदिप्रतिष्ठान् वितताध्वराणां

यूपानपश्वच्छतशो रघूनाम् ॥”

आश्रयः । यथा, मार्कण्डेये । ८४।१० ।

“गौरी त्वमेव शशिर्मौलिकतप्रतिष्ठा ॥”)

यागनिष्पत्तिः । चतुरचरपदम् । इति मेदिनी ।

तै, १३ ॥ * ॥ (स्थितिः । यथा, हरिवंशे ।

२८।३७ ।

“य इदं व्यावर्गं स्थानात्प्रतिष्ठाञ्च शतक्रतोः ।

श्रुत्याद्वारयेहापि न स दौर्लभात्प्राप्नुयात् ॥”

शरीरम् । यथा, ऋग्वेदे । १०।७३।६ ।

“साकं प्रतिष्ठा हृद्या जघंश्च ॥”)

संस्कारविशेषः । (यथा, आर्यासप्तशत्याम् । ३८६ ।

“पूजा विना प्रतिष्ठां नास्ति न मन्त्रं विना

प्रतिष्ठा च ।

तदुभयविप्रतिपन्नः पश्यतु गौर्वाण्यपावाणम् ॥”)

तद्दिनादि यथा,—

मत्स्यपुराणे ।

“चेन्न वा फाल्गुने वापि च्येष्टे वा माघे तथा ।

समयः सर्वदेवानां प्रतिष्ठा शुभदा भवेत् ॥

प्राप्य पञ्चं शुभं शुक्लमतीति चोत्तरायणे ।

पञ्चमी च द्वितीया च तृतीया सप्तमी तथा ॥

दशमी पौर्णमासी च तथा श्रेष्ठा चोद्दृष्टी ।

आसुं प्रतिष्ठा विधिवत् कृता बहुप्रणा भवेत् ॥